

[Undervisnings- og forskningsministeren]

skriftlig vurdering af standpunktet i de enkelte fag. For hvad ville der ske? Jo, de elever, som gerne ville have sådan en vurdering, ville til enhver tid kunne få den i de private skoler. Hvis man virkelig ønsker en folkevandring over i de private skoler, skal man bare forbyde de offentlige skoler at give eleverne et bevis på, hvad de kan.

Vi lever heldigvis i et frit samfund, hvor det slet ikke er muligt for Folketingets flertal at undertrykke den brede befolknings ønsker om at få en vurdering og også at få et papir på det ved afslutningen af skolefæløbet. Det er heldigvis ikke muligt at forhindre det. Det er som med skattepolitikken og så mange andre ting: Verden er blevet friere, og et parlament kan ikke gøre så mange ting i dag som tidligere for at forhindre folk i at få deres ønsker opfyldt. Vi har en privat skolesektor, som står klar til at opfylde folks ønsker, hvis ikke Folketinget vil tillade den offentlige skole at gøre det.

Jeg vil blot nævne det til eftertanke. Vi får om nogle måneder brug for ikke blot at tænke nyt, men også at forklare vores respektive bagland, hvorfor det ikke er muligt at opnå alt, hvad der står i partiprogrammet.

Jeg har respekt for, at Socialdemokratiet i hvert fald i 30 år har haft det synspunkt, at prøver og karakterer skal afskaffes, og selvfølgelig skal der gode forklaringer til, hvis man alligevel skal bevare dem på en eller anden måde.

Jeg har her forsøgt at hjælpe med at give en god forklaring til det socialdemokratiske bagland. Vil man virkelig give de private skoler monopol på at give folk det, de gerne vil have, så vil de få en stor renæssance med eller uden stigende tilskud, det kan jeg garantere for.

Jeg vil i øvrigt minde fru Helle Degn – og jeg tror også fru Eva Møller – om, at Socialdemokratiet sandelig ikke altid har haft den mening, som Socialdemokratiet har i dag. Hvis man går tilbage til Julius Bomholts tid – han har også været undervisningsminister, og han har været ordfører så sent som i 1950'erne – var hans synspunkt, at prøver og karakterer er den lille mands børns sikkerhed imod protektionisme, imod, at skolen behandler visse folks børn bedre end andre folks børn. Det var et godt gammelt socialdemokratisk synspunkt, og helt skævt var det jo ikke.

Man skal huske i denne spændende og meget væsentlige debat, at vi, der synes, at man

fortsat skal have mulighed for at indstille sig til prøver, der svarer til det niveau, man er undervist på, vi, der synes, at man også skal have mulighed for at få et papir på det, vi går ikke ind for obligatoriske stempler i panden på børnene, vi går ikke ind for sortering, vi går ikke ind for, at der skal lukkes døre for nogen som helst elever, fordi de har fået dårlige karakterer eller været uheldige, eller hvad det nu kan være. Når vi mener, at der skal stilles krav ved indgangen til ungdomsuddannelserne, er det af hensyn til eleverne, for de må forbedre deres standpunkt, før de f.eks. går i 1. g, for ellers kan de ikke klare sig i 1. g. Det er en hensyntagen, når man stiller disse krav.

Vi vil helst ikke have skudt de synspunkter i skoene, at vi ønsker den gamle sorteringsskole tilbage. Sorteringsskolen og den sorte skole er manet i jorden, lad os holde op med at bekæmpe den. Så tror jeg, vi kan blive enige om et moderne evalueringsprincip, som giver eleverne det, de ønsker, nemlig besked på: Hvad er det, jeg har nået? Kan jeg nå mere? Var det bedre end sidst? Hvad kan jeg? Det svar skal vi kunne give dem.

Jette Pors (CD):

Jeg tænkte nok, den kom, den dér med den sorte skole, men jeg må tilbagevise det, for jeg startede med at pege på, at der er sket store pædagogiske landvindinger, og det skal man ikke undervurdere. Men derfor kan man godt have den holdning og det menneskesyn – det er samtidig et svar til Kristeligt Folkeparti – at det er at vise børn omsorg, at man tør vedkende sig at stille nogle krav til dem.

Skolen er et sted, hvor børnene går for at lære noget. Det er ikke et sted, som skal have eneansvaret for, hvordan børnene udvikler sig. Børnene har primært deres forældre, og de har deres venner og deres hverdag uden for folkeskolen. Det er, som om det er blevet oversat af alle partier i dag. Men jeg vil gerne understrege, at den del af barnets tilværelse er lige så vigtig som at gå i skole – om ikke vigtigere. Man går i skole for at lære noget. Hvis det er at holde fast i tanken om den sorte skole, så ved jeg ikke, hvor vi er henne. Jeg har da fornemmet, at alle partier i dag har medgivet os så meget, at skolen er et sted, hvor man går hen for at lære noget.